

det er heller ikke det, der har skilt Folketinget i dag – og de ting, der er listet op, synes jeg også selv gennemgående virker meget fornuftige pind for pind.

Jeg forstod undervisningsministerens indlæg sådan – det kan jo være, det er mig, der har misforstået det – at mange af de ting i realiteten allerede kører, og dér kunne jeg nævne bare én ting, der står i forslaget, som jeg i hvert fald helt håndgribeligt selv ved kører, og det er samspillet mellem erhvervslivet og uddannelsesinstitutionerne, for ellers kunne vores samfund simpelt hen ikke fungere. Om det så er det, forslagsstillerne tænker på skal køre endnu bedre, er vel sikkert en udmærket sag.

Det, jeg kunne forestille mig, at jeg kunne bede undervisningsministeren om til udvalgsarbejdet, var, at ministeriet simpelt hen pind for pind beskrev, at på det område sker der det og det og det. Så kan vi få lagt sådan en seddel frem i Uddannelsesudvalget, og så kan vi se, hvad der er tilbage, som ministeriet eventuelt slet ikke har gjort noget ud af, hvis man nu skulle forestille sig, det var tilfældet.

Det regner jeg med at vi kan få. Jeg kan måske ligefrem bestille den her fra talerstolen, så er vi fri for at gøre mere ulejlighed ud af det.

Så vil jeg lige spørge Venstre og De Konservative om en enkelt ting, og det skal bestemt ikke forstås negativt. En af de ting, jeg er faldet over i forslaget, også da vi på vores gruppemøde i formiddags gennemgik det, er det med at ville give karakter fra 5. klasse. Har man forestillet sig, at det skulle være den almindelige 13-skala, der skulle være gældende for de små elever, har man mere forestillet sig en form for en standpunktsudtalelse eller noget i den retning, eller hvor barsk har man tænkt sig at gå til værks? Vi skal trods alt tænke på, at det er elever på måske 11-12 år.

Vi er ikke negative over for det, men vi vil gerne have de to partier til eventuelt at gøre lidt mere rede for det. Det kunne de gøre her senere eller også gøre det under udvalgsarbejdet. Vi er ikke så kritiske, vi tager imod det, når man kommer med det.

Gennemgående synes vi, det er et godt forslag, men jeg er lidt usikker, når ministeren ligesom siger, at de fleste af alle de ting, der står i forslaget, reelt kører i ministeriet. Det må vi så have afklaret nu under det kommende udvalgsarbejde, som vi ser frem til at deltage aktivt i.

Anders Mølgaard (V):

Den suverænt største udfordring til den danske uddannelsespolitik i de kommende tiår er at formulere og vigtigst at realisere en national kvalitetsstrategi, der kan resultere i, at Danmark atter placerer sig blandt de fem førende nationer på det uddannelsespolitiske verdenskort. Det er så også den primære grund til, at V og K i fællesskab har fremsat dette beslutningsforslag.

I de sidste fem år har de centrale succeskriterier for regeringens uddannelsespolitik været af primært kvantitativ karakter. Flere nye uddannelser, flere uddannelsespladser og længere uddannelser, men det er ikke længere en farbar vej. Indrømmet, historisk set har det været nødvendigt og rigtigt at øge studieoptaget, men tiden er nu inde til et markant fokusskift i dansk uddannelsespolitik. V og K vil med dette forslag flytte pendulet fra en kvantitativ til en kvalitativ satsning, og at denne nyorientering er nødvendig, mener vi er indiskutabel.

Jeg tror, at alle, der beskæftiger sig med uddannelse i vort lille dronningrige, er fuldt orienteret om den stribe kritiske rapporter såvel nationale som internationale, der gang på gang de sidste år har dokumenteret et uacceptabelt kvalitetsfald i det danske uddannelsessystem, og for en lille velstående nation som Danmark, hvor vi bruger over 70 mia. kr. årligt til uddannelsesformål, er det ganske enkelt dybt utilfredsstillende. I forhold til sammenlignelige nationer i f.eks. OECD-kredsen ligger vi i den pæne ende med hensyn til uddannelsesinvesteringer. Så det er på tide, at vi ikke kun med hensyn til ressourcetildeling, men så sandelig også på kvalitetssiden kommer i toppen af den internationale uddannelsespolitik superliga. Ikke mindst i en stadig mere globaliseret økonomi og internationaliseret tidsalder med kontakt og konkurrence på kryds og tværs af kontinenter er det af afgørende betydning, at det danske uddannelsessystem er af en sådan kvalitet, at det giver grundlag for fortsat vækst og velstand. Det drejer sig dybest set om at sikre fundamentet for basale velfærdsgoder for de kommende generationer.

De mange problemer og udfordringer gør, at V og K har formuleret denne nationale kvalitetsstrategi. Strategien skal i den konkrete udformning tage hensyn til, at det fortsat er den enkelte uddannelsesinstitution, der har betydelige frihedsgrader for så vidt angår undervisningens tilrettelæggelse, økonomiske priorite-